

Høringssvar til udkast til Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om rekreativt fiskeri i salt- og ferskvand samt redskabsfiskeri mv. i ferskvand

Kære Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Det er gjort mig bekendt, at I påtænker at ændre i fritidsfiskeres muligheder for at fiske med åluser. Det er mig magtpålgende at orientere jer om de altødelæggende konsekvenser, dette vil medføre for det rekreative fiskeri i al almindelig og tillige orientere om, at et forbud mod åluser vil ødelægge hele den kultur, der er bundet op om det rekreative fiskeri. Det vil desuden efterlade mange mennesker med et drastisk reduceret socialt netværk og en sund fritidsinteresse mindre. Intet af dette kan være i statens eller samfundets interesse.

Jeg vil derfor nedenfor redegøre for de forskellige faktorer, som I bør medregne, inden I de facto forbyder fiskeri med ruser.

Ålens tilbagegang

Det er rigtigt, at ålen i nogle år har været i tilbagegang. Dette skyldes mange faktorer. De primære er manglende fri passage til åer, søer og oversvømmede enge. Herudover fanges mange glasål stadig i det sydlige Europa, hvilket forhindrer ålen i at blive stor og kønsmoden. Ydermere udgør bestanden af ålekrager (i København kendt som skarver) en stor udfordring for ålebestandens størrelse. Det ses således på ovenstående, at der er mange andre årsager til at hjælpe den trængte ålebestand end ved de facto at forbyde fiskeri efter arten. Det er meget sørgeligt, at man ikke har kigget på ovenstående årsager, inden man påtvinger at fjerne menneskers adgang til den ressource, som ålen er.

Andre arter der heller ikke kan fanges

Regelændringen om større maskestørrelser får også den betydning, at der vil være andre arter end ål, der ikke længere vil kunne fanges i praksis. Dette vil f.eks. gælde ålekvabben, der er en populær spisefisk. Ålekvabben har ca. samme tykkelse som en ål (men er kortere) og vil derfor kunne svømme ud af de samme ruser, som en ål kan. Ydermere vil den invasive art sortmundet kutling også kun vanskeligt kunne reguleres, hvis ålusefiskeriet forbydes, da sortmundet kutling ligesom ålekvabben er for slank til at kunne blive fanget i et garn.

Dyrt at få lavet nye ruser

Det vil ifølge udspillet fortsat være muligt at fiske med ruser, hvis maskestørrelserne er så store, at ål kan løbe igennem. Det betyder, at de ruser, som langt de fleste rekreative fiskere anvender i dag vil blive gjort ulovlige. De ruser vil derfor skulle kasseres. En ny ruse koster ca. 1000-1500 kr. per styk. Det vil derfor betyde, at hver fisker skulle betale 6000-9000 kr. for et nyt sæt ruser, der lever op til de nye påtænkte regler på området. Disse ruser vil desuden være begrænset til kun at kunne fange torsk og engang imellem en fladfisk. Eftersom der også er stærke begrænsninger på torskefiskeri, og da fladfisk fanges bedre i garn på større dybder, end ålefiskeri praktiseres, så vil det i realiteten være forsvindende få, der vil investere i nye sæt af ruser. Vi må derfor forvente, at rusefiskeriet i realiteten vil forsvinde helt, hvis de nye regler gennemføres. Herudover kommer den problemstilling, hvad fritidsfiskere skal stille op med de ruser, de har liggende. Vil de kunne få kompensation eller støtteopkøb af gamle ruser?

Slutningen på en kultur

Eftersom fiskeri med ruse udgør over halvdelen af det rekreative fiskeri må det forventes, at ændringen af reglerne vil betyde en drastisk reduktion i rekreativt fiskeri i al almindelighed. Mange mindre landsbyer omkring kysten er netop bygget op om dette rekreative fiskeri, og vil miste en væsentlig del af sin kulturelle identitet i takt med, at det rekreative fiskeri udfases. Det er hele sommerhus-samfund, men også kystnære byer i Vandkantsdanmark, som står til at lide uoprettelig skade, i fald dette gennemføres. Det er i den forbindelse værd at være opmærksom på, at når først åleruser er forbudt, og disse er kasseret sammen med øvrige nødvendigheder for fiskeriet, så vil det ikke være sandsynligt, at en ny fiskerkultur vil kunne genopstå. Hertil er investeringerne for store, da både fiskegrej, båd og motor skal anskaffes. Forbuddet mod åleruser vil derfor være en irreversibel eliminering af århundreders kulturelle praksis og vil efterlade et ar i mange lokalsamfund, for hvem det rekreative fiskeri er en naturlig del af livet uden for storbyens trængsler.

Tab for turismeindustrien

I forbindelse med kulturtabet så er det også værd at bemærke, at en stor del af turismen i Vandkantsdanmark er forankret i fiskeri. Ikke kun i erhvervsfiskeri, men også i den kultur, der knytter sig til jollefiskeriet. Mange mennesker kommer jævnligt forbi de steder, hvor fiskeriet udøves for at få et kig på denne praksis, der giver tanker tilbage til den tid, hvor al fiskeri i Danmark foregik fra mindre både. Når disse lokale fritidsfiskersamfund lukker, hvad skal så få turisterne til at komme på

Besøg? I Vandkantsdanmark har vi ikke fine museer, Tivoli, store koncertsteder og bygninger fra renæssancen, som vi kan vise frem. Det vi har er vores natur og vores lokale kultur, der blandt andet er forankret i fiskeriet.

Tab af socialt netværk

En vigtig del af det rekreative fiskeri er det sociale sammenhold. Det rekreative fiskeri har en helt særlig evne til at forene folk fra forskellige lag om én fælles hobby. Blandt rekreative fiskere er mange, der ikke har andre sociale netværk af betydning, og som har svært ved at passe ind andre steder. Ved at tage det rekreative fiskeri fra disse og hermed mindske deres sociale netværk, så gør staten stor skade for nogle af de, der i forvejen har det svært. Det må således forventes, at hvis reglerne gennemføres som påtænkt, at det vil have betragtelige negative konsekvenser for mange personers sociale trivsel. Her bør staten være klar til at gribe disse mennesker med stor støtte og hjælpe dem over i andre sociale tilbud. Det er dog tvivlsomt, om staten vil kunne lykkes med at løfte den byrde. Det bør derfor grundigt undersøges, hvilken betydning denne påtænkte reduktion af det rekreative fiskeri vil have for socialt udsatte, inden forslaget vedtages.

Andre forslag

Som det fremgår af ovenstående, så er det min klare overbevisning, at det vil være meget uheldigt, hvis staten forbyder fiskeri med åluser, da det vil betyde en drastisk reduktion af det rekreative fiskeri, som i forvejen er meget reguleret. Jeg foreslår derfor, at man først og fremmest kigger på andre metoder til at forbedre ålens bestand i Europa. Dette indebærer f.eks.: Fri passage i alle vandløb, en kraftig reduktion i antallet af skarv, en reduktion af kvælstofudledning fra land og by og et totalstop for fiskeri af glasål.

Som en overgangsordning er det ikke utænkeligt, at en reduktion af det rekreative fiskeri efter ål kan komme på tale. I stedet for et totalstop kunne man indskrænke fangstperioden fra 01. august til 15. oktober.

Som kompensation for endnu en indskrænkning af fangstperioden (for 20 år siden måtte man fiske hele året og også stange ål) kunne man overveje, at lade fritidsfiskere fiske med fire garn (i stedet for de nuværende tre), således at vi ikke kun oplever begrænsninger for fiskeriet, men også i nogle tilfælde får mulighed for igen at fiske mere.

Jeg håber, at I vil kigge grundigt på de overvejelser, som jeg har sendt her. I er altid velkomne til at kontakte mig, hvis der er noget, som I ønsker uddybet.

De bedste hilsener,

Niels Benjamin Sørensen

Sønderborg Kommune

Email: nieso@hotmail.dk